

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Quorundam Christianorum ea in parte socordiam ipsi Salvatori
m[a]gnopere displicere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 2.

Quorundam Christianorum eâ in parte socordiam ipsi Salvatori magnopere displicere.

Veruntamen, ut est complurium in his quæ ad spiritum spectant deploranda cæcitas; non defunt etiam inter Christianos, qui vel hujus suæ nomenclationis usque eò vivant immemores, ut nulla unquam illos sollicitet Christi patientis recordatio; & (prout de illis conqueritur ipse Salvator cum sponsa sua Birgitta) *nunquam de intimo corde eorum processerit verbum hoc: Domine, redemisti nos; laus tibi sit pro amara tua passione.*

L. 1. Rev.
c. 6.

Job 16.

Ut proinde etiam hanc tanquam ejusdem vocem agnoscas, in persona dolentis Prophetæ: *Terra, ne operias sanguinem meum; neque inveniat in te locum latendi clamor meus.* Tunc siquidem terra quodammodo operit obtegitq; Christi sanguinem, quando passionis ac mortis ejus immortale beneficium, quasi perpetuâ oblivione obruimus: Latet autem in terra clamor ejus; cum eorum quæ propter nos passus est, nullo sensu tangimur, & ad grandem illam divini sanguinis vocem etiam obsurdescimus. *Ipsè enim sanguis redemptionis quem sumimus, clamor Redemptoris est; ut ibi S. Gregorius.*

Zach. 11.

At, ô bone JESU, ubi est promissio illa Patris tui? *Efundam* (inquit per Zachariam Prophetam) *super domum David, & habitatores Ierusalem* (super populum nimirum Christianum) *spiritum gratiæ & precum* (vel ut apud Septuaginta legitur, *miserationis*) *& plangent eum plangitum quasi super unigenitum, & dolebunt super eum, &c.* Quota enim pars est Christianorum, quæ mortem tuam amarè plangat? quæ ex animo doleat? quæ illius feriò memor vivat? Ut eâ causâ dolens compellaris dicere, quod habet alius Prophetâ:

Ps. 30.

Oblivioni datus sum, tanquam mortuus à corde; sive, ut alij, à cogita-

à cogitatione. Quin etiam (quod monstri instar esse deberet, nisi per humanam vecordiam frequens jam & plusquam quotidianum esset) nimio plures sunt, ita adversum te optimum suum fidei iustorem ingrati, ut tibi etiam mala pro bonis retribuunt, & peccata peccatis cumulando, dolores tuos quodammodo exacerbent, tuæq; acerbissimæ passioni novam in dies materiam ac causam præbeant.

Merito igitur Guilielmus Abbas S. Theodorici, ante DEI conspectum se constituens: *Confundor, aiebat, & totus contabesco ex dolore cordis, quo considero opus tuum, in medio annorum vivificatum, in omnes annos, & ante & post effectum redemptionis, clarificatum, cui nullus compensari potest, cui nulla mors, nulla vita respondere sufficit, quod tamen mundus per ipsum redemptus despicit. Vsu enim ipso jam pro nibilo habemus crucifixum te videre.* & quæ sequuntur.

Merito quoque S. Franciscus nemora replebat gemitibus, divinam pro peccatoribus interpellans clementiam, & quasi coram se positam deplorans Dominicam passionem. Merito B. Jacoponus perennibus se conficiebat lacrymis; quòd *Amor (ut aiebat) non ametur.*

Atque ut eadem in causâ Ludovicus Blosius: *Merito singulares DEI amici sanguineis lacrymis deslere deberent, quòd hodie in toto terrarum orbe eadem præcellentissima Christi vulnera in oblivionem abierint.* Ut fanè Jeremiam imitati hoc loco dicere possimus: squalere situ & tanquam lugere vias Calvarij; eò quòd pauci sint qui transeant per eas, ut ascendant ad hunc montem Domini, & ibi considerent dolores ejus, & grati recognoscant amorem ejus.

Merito denique in ipso Salvatore (si Seraphico Doctori credimus, in tertium sententiarum scribenti) major fuit dolor compassionis de peccatis nostris, quàm passionis ex læsione proprii corporis. Ad quod confirmandum, pios quosdam vericulos adducit Philippi Cancellarij (quam

N 2 quam

In mediu

Vita c. 10.

Rader. in Vita.

Infit. Spir. c. 6.

Thren. 1.

D. 16. 9. 3.

quam recentiores passim eos S. Bernardo attribuunt) quibus ille Christum ita loquentem facit, & cum ingrato peccatore expostulantem.

Homo, vide quae pro te patior.

Ad te clamo, qui pro te morior.

Vide penas quibus afficior.

Vide clavos quibus confodior.

Cum tantus sit dolor exterior;

Interior planctus est gravior,

Tam ingratum dum te experior.

C A P V T X V I.

Profundam passionis Christi oblivionem, in salutis negotio rem periculi plenam esse.

EXtremum hoc esto, ad jugem in animis nostris exfuscandam passionis Christi memoriam, atque ad piam circa Crucifixum exercitationem, incitamentum: quod licet ex haecenus dictis videatur fortasse non difficulter intelligi; tamen credidi non fore inutile, si illud seorsum exponerem, & triplici ista ratione, tametsi paucis, affirmarem.

Prima: quòd veluti proximè jam à nobis dictum est, tanti, tam singularis, tamq; necessarij beneficij, quod Christi morte ac passione accepimus, oblivisci; animi sit sanè adversus ipsum amantissimum, ac profusissimum Redemptorem ingratissimi; eiq; proinde non possit speciali quâdam ratione non displicere. Ut autem ait S. Bernardus: *Peremptoria res est ingratitude, hostis gratia, inimica salutis.* Et rursum: *est ventus urens, siccans sibi fontem pietatis, rorem misericordiae, fluent a gratia, &c.*

*Serm. de 7.
miseric.
Serm. 51. in
Cant.*

Quod si universim, seu respectu cujusvis Divini beneficij, verum est: quanto magis sibi fontem obstruet caelestis gratia,